

[Korneliusen]

på dette område som på alle andre være åbenhed og tiltro til, at man får behandlet sin sag korrekt og sagligt.

Grethe Fenger Møller (KF):

På Det Konservative Folkepartis og på CD's vegne skal jeg gøre følgende bemærkninger til dette beslutningsforslag:

Vi finder, at det er et ganske interessant forslag, Det Radikale Venstre har fremsat, og som jeg mener vi bør drøfte grundigt i Retsudvalget.

Der har jo fra tid til anden været debat om Retslægerådet, og det er også rigtigt, som det er blevet sagt, at den lov, der er grundlaget for Retslægerådet, er fra 1961. Når formålet med Retslægerådet er at afgive lægevidenskabelige og farmaceutiske skøn til offentlige myndigheder i sager om enkeltpersoners retsforhold, er det selvfølgelig af afgørende betydning, at man har den bedste og den højeste lægelige kapacitet på området i Retslægerådet. Det tror jeg ikke vi er uenige om.

Men jeg kan også have forståelse for den betragtning, at det i visse situationer kan være hensigtsmæssigt, at der ikke i befolkningen er en fornemmelse af – skal vi sige det meget firkantet? – at behandle sidder og dømmer deres kolleger – kort sagt: at læger sidder og dømmer andre læger eller behandler deres sager. Det synes jeg kan tale for, at vi i Retsudvalget tager en grundig drøftelse af, om vi kan sikre den lægelige ekspertise i Retslægerådet og samtidig på en eller anden måde ændre sammensætningen af Retslægerådet, således at man får f.eks. nogle jurister ind i billedet, som kan give den retssikkerhed, som jeg forstår er årsagen til, at Det Radikale Venstre har fremsat dette beslutningsforslag.

Jeg kan være fuldstændig enig med Det Radikale Venstre i, at det er ganske utilfredsstillende, at der ikke er flere kvinder i Retslægerådet. Det er desværre således, at loven om ligestilling i råd, nævn og udvalg, hvorefter man skal indstille to, ikke gælder på dette område. Jeg synes, det er afgørende, at vi finder ud af, hvad vi kan gøre for at styrke kvindernes repræsentation her. Det skal der jo ikke meget til, da der i dag kun er én kvinde. Jeg tror, det er væsentligt, også ud fra et lægevidenskabeligt og et retssikkerhedssynspunkt, at der sidder både mænd og kvinder i Retslægerådet.

Jeg synes, det var meget tilfredsstillende, at justitsministeren kunne oplyse, at man nu har besluttet, at Retslægerådet igen skal afgive en årsberetning – det finder jeg positivt – så man har et kendskab til, hvad der foregår.

Med hensyn til forældelsesfristerne kan jeg tilslutte mig det, ministeren anførte.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg synes, at bemærkningerne til det forslag, Det Radikale Venstre har fremsat her i dag, er temmelig tynde. Det er meget vanskeligt at læse i det her forslag, i bemærkningerne til forslaget, hvad det egentlig er, man ønsker ændret.

Man taler om, at læger ikke skal sidde og bedømme lægers sager, men man taler ikke om, hvad det så er for personer, man ønsker at få ind i Retslægerådet. Jeg har hørt noget om, at det skulle være en jurist, men man kan lige så godt læse det sådan, at det også skulle være repræsentanter for andre personalegrupper i hospitalssektoren, i sundhedssektoren. Jeg vil gerne have at vide her eller under udvalgsbehandlingen lidt mere tydeligt, hvad det er, Det Radikale Venstre sigter på.

Jeg vil godt sige om vores principielle indstilling til Retslægerådet og dets sammensætning, at dette er et råd, som skal bestå af de mennesker, som er mest sagkyndige på området. Vi er ikke så forfærdelig interesserede i at ændre rådets sammensætning. Vi synes, at hvis man vil tale med jurister og hvis man vil tale med andre sagkyndige, har man forskellige muligheder. Man har jo knyttet sagkyndige til Retslægerådet, og man har også jurister siddende i Retslægerådets sekretariat.

Når fru Grethe Fenger Møller siger, at man nemt kan få det indtryk, at det er læger, der dømmer læger, vil jeg sige, at så må det være, fordi man har misforstået sin rolle i Retslægerådet, for Retslægerådet dømmer ikke og må ikke dømme. Retslægerådet indstiller efter overvejelser til andre myndigheder.

Derfor vil jeg meget gerne i udvalget have en nærmere belysning af Retslægerådets teori og praksis og af, om der overhovedet er nogen rimelighed i at overveje ændringer af den art, som jeg forstår ligger i forslaget.

Det er klart, at de andre punkter, som ligger i forslaget, kan vi helt støtte. Vi synes egentlig, det er urimeligt, at loven om lige repræsentation af de to køn ikke også gælder for et råd af